

Til § 14.

Ad stk. 1 og 2.

Bestemmelserne svarer til de nugældende bestemmelser.

Ad stk. 3.

Bestemmelsen beskriver de råstoffer, der som hovedregel må indgå i foderblandinger:

- a. Ublandede foderstoffer, der er optaget på den i forslagens § 13, stk. 1, anførte fortegnelse, og som svarer til de deri anførte beskrivelser, medmindre andet i fortegnelsen er fastsat. Bestemmelsen erstatter de nugældende bestemmelser i § 4, stk. 3-5. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne ovenfor til § 13.
- b. Levnedsmidler, der er egnet som foderstoffer. Bestemmelsen må anses for hensigtsmæssig i betragtning af, at levnedsmidler af forskellig art faktisk lejlighedsvis benyttes som foderstoffer.
- c. Stoffer, der er tilladt som tilsætningsstoffer til foderstoffer, jfr. forslagens § 18.

Ad stk. 4.

Bestemmelsen bemyndiger landbrugsministeren til efter indstilling fra foderstofudvalget at tillade anvendelse i foderblandinger af råstoffer, der ikke er optaget på den i forslagens § 13, stk. 1, anførte fortegnelse på nærmere fastsatte betingelser. Det må anses for hensigtsmæssigt, at der f.eks. vil kunne gives tilladelse til at afprøve nye fodermidler i foderblandinger for at indvinde erfaringer om værens værdi i praksis.

Til § 15.

I bestemmelserne sammenfattes reglerne i nugældende § 4, stk. 6-8, idet dog betegnelsen fiskeensilage foreslås gjort obligatorisk ved salg. Ved fiskeensilage forstås fisk og/eller fiskeaffald i blanding med vand, syre og/eller andre konserveringsmidler samt evt. uorganiske neutralisationsmidler.

Til § 16.

Bestemmelsen tager sigte på forskellige i foderstoffer indeholdte kemiske forbindelser, f.eks. aminosyrer og visse fedtsyrer, der kan have afgørende indflydelse på foderstoffernes værdi, uden at det kommer til udtryk i de oplysninger, som skal gives i henhold til forslagens § 17, stk. 2. Som følge af sådanne stoffers specifikke værdi vil generelle bestemmelser vanskeligt kunne fastsættes, og det er derfor foreslået, at der gives landbrugsministeren bemyndigelse til efter indstilling fra det i § 10 omhandlede udvalg at fastsætte bestemmelser vedrørende foderblandingers indhold af sådanne stoffer.

Til § 17.

Ad stk. 1.

Forslaget svarer til nugældende bestemmelser bortset fra litra f. Det nugældende litra f om deklaration af vitaminindhold kan udgå, da fornødne bestemmelser herom og om andre tilsætningsstoffer kan gives i medfør af forslagens § 18.

Ad stk. 2.

Om litra a bemærkes, at oplysning om foderblandingers foderværdi ifølge den hidtil gældende foderstoflovgivning skal udtrykkes i foderenheder pr. 100 kg, den såkaldte skandinaviske foderenhed. De forskellige fodermidlers indhold af denne værdienhed har været beregnet ved forsøg med drøvtyggere. De senere års erfaringer og forsøg i ind- og udland har imidlertid vist, at andre dyrearters evne til at udnytte forskellige fodermidler kan være afvigende fra drøvtyggers, og i sådanne tilfælde bør nævnte foderenhed derfor erstattes med anden enhed, der giver et bedre udtryk for vedkommende dyrearts evne til at udnytte fodermidlerne.

Indtil nu har forsøg og erfaringer vist, at for fjerkræ og pelsdyr giver indholdet af kalorier omsættelig energi det bedste grundlag for energivurderingen af foderblandinger. Denne enhed foreslås derfor lovfæstet for foderblandinger til disse dyr. I en årrække har denne angivelsesform i øvrigt også været anvendt inden for fodervejledningen for fjerkræ og pelsdyr.

For så vidt angår andre dyrearter end kvæg, fjerkræ og pelsdyr er arbejdet med at finde frem til en enhed for energivurderingen ikke afsluttet, og den skandinaviske foderenhed foreslås derfor opretholdt for foderblandinger til disse dyrearter. For foderblandinger til svin må det forudses, at der inden for en overskuelig tid findes frem til specifik vurdering for energi i foderblandinger og med hjemmel i den foreslåede § 7, vil en sådan energivurdering kunne bringes i anvendelse i stedet for den skandinaviske foderenhed.

Om litra b bemærkes, at angivelsen af proteinindholdet foreslås ændret fra fordøjeligt renprotein til fordøjeligt råprotein, begge bestemt efter pepsin-saltsyre-metoden. Årsagen hertil er, at renproteinangivelsen almindeligvis ikke er et relevant udtryk for foderstoffers proteinværdi, bl.a. fordi renproteinanalysen ikke indbefatter foderstoffers indhold af frie aminosyrer, og disse har fuld proteinværdi til husdyr af enhver art. For foderstoffer til drøvtyggere gælder endvidere, at drøvtyggere er i stand til at udnytte lavere kvælstofforbindelser, der heller ikke bestemmes ved renproteinanalysen.

Om litra c bemærkes, at træstoffindholdet i en række foderstoffer kan variere ikke uvæsentligt,